

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΓΑΛΑΝΟΥΔΑΚΗ - ΚΑΝΕΛΛΟΥ

Ἡ Μάννα τοῦ Πολεμιστοῦ τῆς Χήρας τοῦ Λεπρωῦ. Ὄνομα ποῦ εἶναι στή ψυχὴ μας ΒΙΡΓΙΝΙΑ! Ἐξεδήλωσε πρώτη ἐκ τῶν γυναικῶν τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης καὶ ἡ μόνη στὴν Ἑλλάδα, τὸ θερμὸ ἐνδιαφέρον της καὶ τὴ στοργὴ της διὰ τοὺς ἀποκλήρους τῆς Σπίνα - Λόγκας. Ἐπεσκέπτετο ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας τοὺς ἀσθενεῖς, ἐνδιαφέρετο διὰ κάθε τους πόνο, ἦτο ἡ ἀσυναγώνιστος ψυχίατρος τῶν τότε χιλίων ἀποκλήρων τῆς ζωῆς. Ὠμίλησε ἀπὸ ραδιοφώνου, ἔκανε δημοσιογραφικὸ ἀγῶνα εἰς τὸ ἐξωτερικὸ, στάθηκε ἀφορμὴ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Σπίνα - Λόγκα ἄνθρωποι ἀξίας καὶ διασημότητες τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου. Λόγω λοιπὸν τῶν πολλαπλῶν ἀλτρουϊστικῶν ἐξυπηρετήσεων της ἀνεκνήρυχθη ἐπίτιμος Πρόεδρος τῶν Συλλόγων τῆς

να - Λόγκας «Ἐφένδρων πολεμιστῶν» καὶ «Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων». Ἡ ἐπαινετὴ δρᾶσις τῆς Γαλανουδάκη ὑπῆρξε γενικώτερα καὶ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν. Πρῶτῃ ἴδρυσε τὴν φανέλλα τοῦ Στρατιώτου. Μαθήτρια οὔσα, ἀκόμη ἴδρυσε τὸ παράρτημα Π.Ι.Κ.Π.Α. εἰς Ἅγιον Νικόλαον Λασηθίου Κρήτης καὶ τὸν Φιλανθρωπικὸν Σύλλογον «Στοργή». Ὑπῆρξε ἐπίτιμον Μέλος τῶν Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων πολέμου. Προήδρευσε τῆς χριστιανικῆς ἀδελφότητος Ἐνώσεως Νεανίδων. Ὑπῆρξεν ἡ σηματοφόρος καὶ πρωτοπόρος κάθε κινήσεως πατριωτικῆς καὶ κοινωνικῆς. Εἰς τὴν

Τὸ συμβούλιον τῶν ἐν Σπιναλόγκᾳ Κρήτης Ἐφένδρων Πολεμιστῶν καὶ ἀναπήρων πολέμου 1940—1941. Ἔχοντες ἐν τῷ μέσῳ τὴν ἐπίτιμον πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν δεσποινίδα Βιργινία Γαλανουδάκη, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, προσταίτου τῆς νησίδος 1945

ἰδίαν ἐπίσης ὠφείλεται καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ Προσκοπισμοῦ ὅπου ὑπῆρξε πρώτη Πρόσκοπος! Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Πολέμου πολυτίμος ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ της εἰς τοὺς Μαχομένους. Εἰργάσθη ὡς ἐθελόντρια Ἀδελφὴ τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἐκεῖ ὅμως ποῦ ὑπερέβαλε τὸν ἑαυτὸν της ἦτο ἡ περίοδος τῆς Κατοχῆς. Ἡ ἄψογος ἀνατροφή της συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἐμπνεύσῃ σεβασμὸν ἀλλὰ καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς κατακτητὰς καὶ νὰ προσφέρῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς πολιτικούς κρατουμένους. Εἰργάσθη εἰς τὴν ἀντίστασιν. Ὑπεδέχθη μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς της τοὺς Ἕλληνας ἀναπήρους πολέμου καὶ προσεφώνησε αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου τὸ 1941. Δις ἀπελογήθη εἰς τοὺς κατακτητὰς καὶ κατεδικάσθη ἀπὸ τὴν ἰταλικὴν δικαιοσύνην διὰ πατριωτικὰς ἐνεργείας της. Ἐνήργησε ἐράνους διὰ τὰ καταστραφέντα ὑπὸ τῶν Γερμανῶν χωρία τῆς Βιάνου Κρήτης. Τὰς ἐλαχίστους ὥρας τῆς ἐλευθερίας της ἀφιέρωνε εἰς τὴν διανομὴν τροφίμων τῶν Ε.Ε.Σ. Μὲ τόλμην ἐπίσης ἐβοήθησε τοὺς Συμμάχους. Τὸ ἐνδιαφέρον της διὰ τοὺς χανσενικούς παραμένει ἀμείωτον, ἰδίως διὰ τὰ παιδιὰ αὐτῶν μὲ τὰ ὁποῖα πρόκειται καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀσχοληθῇ καὶ νὰ τὰ προστατεύσῃ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΛΥΝΑΣ